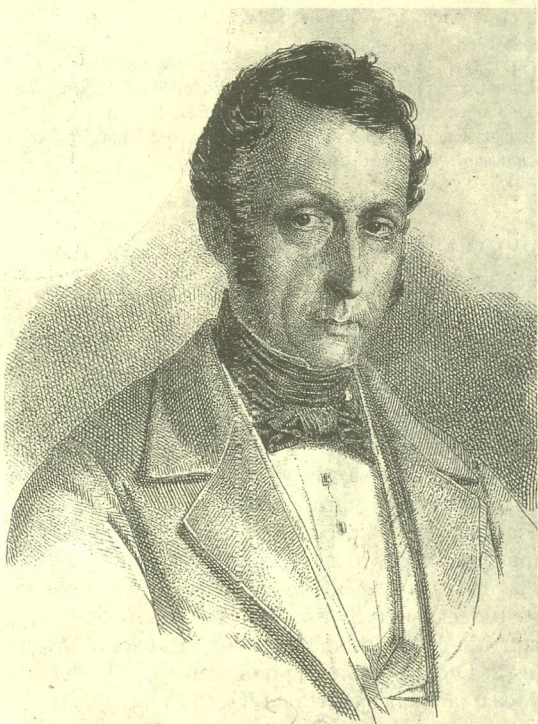

VERVIER, Karel (eigenlijk Charles) A. (Gent 12 augustus 1789 – Waarschoot 20 oktober 1872). Zoon van de arts Jan Vervier.

Volgde humaniora aan de Ecole centrale te Gent en studeerde daarna te Parijs wetenschappen. Van 1809 tot 1814 was Vervier als bankier te Gent geves-

tigd, van 1814 tot 1833 was hij ontvanger-particulier van het district Eeklo (waar hij onder meer Karel L. Ledeganck aanmcedigde en steunde). Van 1815 af was hij overtuigd orangist, debuteerde in poëzie en proza in de *Annales Beligues*, was lid van Regat Prudentia Vires, de letterkundige afdeling van de rederijderskamer De Fontaine, waar hij op 11 januari 1820 een redevoering ter verdediging van het Nederlands uitsprak. Hij publiceerde in 1820 zijn eerste bundel *Gedichter*, een van de eerste Nederlandse literaire werken in het Zuiden, waardoor vriendschap met Jan F. Willems ontstond. Van 1820 tot 1860 was hij lid van de provinciale staten/provincieraad van Oost-Vlaanderen, eerst voor Eeklo, later voor Gent. Vanaf 1820 had hij zitting in vele culturele en artistieke stedelijke commissies, werd ondervoorzitter van het Gentse departement van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen (in 1830), bestuurslid van de Koninklijke Tekenacademie (1827-1856), curator van het atheneum, lid van de commissie van kosteloze stadsscholen, voorzitter van de commissie voor het bewaren van oude gedenkstukken en voorzitter van de afdeling Letterkunde van de Koninklijke Maatschappij voor Schoone (Fraaie) Kunsten en Letteren. Hij was actief vrijmetselaar (sporen van zijn activiteit zijn terug te vinden in Les Vrais Amis

K. Vervier.

Karel Vervier profileerde zich na 1830 met zijn proza en poëzie als overtuigd orangist. Hij was lid van de Gentse loge en behoorde tot verscheidene letterkundige tijdschriften en genootschappen. (AMVC)

en La Liberté, en hij zou burgerlijk begraven worden te Gent) en was geïntroduceerd bij vele Noord- en Zuid-Nederlandse tijdschriften en genootschappen. Na 1830 bleef hij orangist – hij hield de Gentse loge zo lang mogelijk onder supervisie van het Groot-Oosten van Nederland – en beleed in zijn bundel *Letteroefening* (1840) onomworden het aandeel van Willem I in de wedergeboorte van onze letterkunde (*Een woord over de tale*, p. 127-140). Hij werkte mee aan het *Nederduitsch Letterkundig Jaarboekje* (1834), de *Messenger des Sciences historiques* (1823), het *Belgisch Museum* (1837), *De Eendragt* (1846) en was lid van *De Tael is gan(t)sch het Volk*. In 1859 besprak hij op een banket ter ere van de Grievencommissie te Gent het verschil tussen ‘stamnationaliteit’ en ‘staatkundig-politieke nationaliteit’. Op dat ogenblik was hij politiek liberaal flamingant: hij zag de invoering van het Nederlands het liefst gebeuren zonder dwang, door overreding, aanmoediging, subsidiëring en het voorbeeld van de overheid, en op grond van een verbeterd lager onderwijs en van actieve rederij- kerskamers. Van zijn blijvende Heel-Nederlandse gezindheid en zijn mening over 1830 getuigen vele van zijn vaderlandse gedichten, zo onder meer *Verbroedering. De Zuid-Nederlanders aan hunne broeders in Noord-Nederland* (1861).

LITERATUUR: H. Ledeganck, ‘Karel August Vervier’, in *De Vlaamsche School*, jg. 6 (1860), p. 97-99; – F. Rens, ‘Karel August Vervier’, in *Nederduitsch Letterkundig Jaarboekje* (1873), p. 150-154; – K. Bogaerd, ‘Inleiding’, in *Gedichten van K.A. Vervier*, 1873, p. 5-10; – F. Rens, ‘Karel August Vervier’, in *De Eendracht* (19 april 1874), p. 83; – M. Rooses, *Jan Frans Willems, Brieven aan Jer. de Vries* (...), 1874; – A. Deprez, *Brieven van, aan en over Jan Frans Willems*, 1965; – J. Verschaeren, *Julius Vuylsteke. Klauwaard en Geus* (1836-1903), 1984.

ADA DEPREZ*